

Č. 9291.

Zaměstnanci veřejní. — Vojenské věci: * Byly-li vojenskému gážistovi vyměřeny v důsledku nesprávného právního názoru služební příjmy vyšší, než mu podle platných předpisů příslušely, a byl-li výměr ten podle § 151 odst. 7 plat. zák. č. 103/26 zrušen, nelze požadovati vrácení přeplatků.

(Nález ze dne 27. května 1931 č. 8055.)

Věc: Jaroslav B. v T. (adv. Dr. Ladislav Wopršálek z Prahy) proti ministerstvu národní obrany o převod do platů podle zák. č. 103/26 a vrácení přeplatku.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud se týká vrácení přeplatků, zrušuje se pro nezákonnost. Jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl převeden jako kapitán proviantnictva a frekventant vojenské intendantní školy v Praze hospodářskou správou této školy ke dni 1. ledna 1926 do platů podle zák. č. 103/26 a to do služného stupně c) platové stupnice 7. s vybývající dobou pro další zvýšení služného 6 měsíců. Po absolvování uvedené školy byl dnem 1. srpna 1926 přidělen službou velitelství pěší divise č. 9 v T., načež hospodářská správa II. polního praporu pěšího pluku č. 23 vyměřila st-li dekretem nové služební platy a to tak, že ho převedla podle požitků VII/1 hodn. tř. do služného 7. platové stupnice, stupně e) s vybývající dobou 1 roku a 6 měsíců. Tento nový převod opravila účtárna intendance zem. voj. velitelství v Bratislavě výměrem z 1. září 1926 v tom směru, že počítala jako rozhodnou dobu pro stanovení služného toliko 19 let a potvrdila, že tento nový převod do platové stupnice 7 e) s vybývající dobou 1 roku jest správný. Doložila, že dekret platí od 1. září 1926, a poznamenala při tom, že dekret vydán na základě věcního věstníku č. 40:418:5/1926 (znovupřiznání slovenské výhody po návratu z intendantní školy).

Když mno upozornilo intendance zem. voj. velitelství na to, že předpisy umožňující povolování stabilizačních výhod pozbyly platovým zákonem účinnosti, vydala hospodářská správa velitelství 9. pěší divise v T. dne 27. května 1927 účetní nález, kterým předepsala st-li k náhradě 3883 Kč, resp. 2173 Kč jako přeplatek služného, resp. přeplacené sustentace a cestovní výlohy s odůvodněním, že podle rozhodnutí mno z 29. ledna 1927 st-li nepřísluší nárok na převod do nových platů se stabilizační výhodou ode dne 1. srpna 1926, kteráž výhoda byla st-li hospodářskou správou II/23. polního praporu dnem 1. srpna 1926 neprávem přiznána. Proti tomuto účetnímu nálezu podal st-l odpor, ve kterém poukazuje na věc. věst. č. 13, čl. 140 dovozoval, že má nárok na další postup v získané slovenské výhodě a tvrdil, že byl nový převod k 1. srpnu 1926 proveden správně.

Dne 11. října 1927 vydala intendance zem. voj. velitelství v Bratislavě hospodářské správě velitelství 9. pěší divise v T. tento výnos:

»Dekret o převodu do nových platů kapitána proviantnictva Jaroslava B. k 1. září 1926 byl zrušen, zůstává v platnosti převod do nových platů k 1. lednu 1926 vydaný hospodářskou správou vojenské intendační školy a přezkoušený účtárnou intendance zem. voj. velitelství v Praze. Kapitán B. budiž o zrušení dekretu vyrozuměn, a »zůstává mu rekursní lhůta zákonitá«. — V odvolání z tohoto výměru opakoval st-l v podstatě vývody dříve uvedeného odporu a žádal, aby doba, kterou ztráví až do dne případného převzetí do kategorie důstojníků intendanstva, byla propočtena a hodnocena podle zásad II. služební třídy.

Napadeným výnosem bylo odvolání zamítnuto. — — — — —

O stížnosti uvážil nss toto: — — — — —

Pokud stížnost směřuje proti výroku, jímž bylo zamítnuto odvolání, podané proti účetnímu nálezu o vrácení přeplatků, bylo jí vyhověti.

Stížnost spatřuje nezákonnost v tom, že žal. úřad v pořadu stolic uznal na vrácení přeplatku služebních příjmů za dobu nesprávného platového zařazení ode dne 1. srpna 1926 do dne 31. března 1927 podle § 151 plat. zák., a dovozuje, že jde o omyl právní, ježto přeplatek vzešel tím, že byly st-li vypláceny požitky na podkladě výměru, v němž úřad nesprávně vyložil platný předpis.

Jak patrně ze správních spisů, převedla hospodářská správa II. pol. praporu pěšího pluku č. 23 v T. st-le k 1. srpnu 1926 do platů 7. platové stupnice stupně e), zhodnotivši při tom t. zv. stabilizační výhodu slovenskou, a byl převod ten po určité opravě intendancí zem. voj. velitelství v Bratislavě shledán správným dne 1. září 1926 s výslovným poznamenáním, že dekret vydán na základě věcního věstníku č. 40:418:5/1926, a že platí od 1. září 1926. Ježto posléze cit. výnos mno obsahuje bližší pokyny o provedení předpisů § 215 odst. 2 plat. zák., jest patrné, že si jak hospodářská správa II. pol. praporu pěšího pluku č. 23, tak intendance zem. voj. velitelství v Bratislavě nesprávně vykládaly příslušné předpisy o znovupřiznání slov. výhody po návratu z intendační školy a že tedy přiznaly dekretálně vyšší příjmy v důsledku nesprávného právního názoru při výkladu usnesení min. rady z 19. února 1926 čl. 140 č. 13 věcního věstníku z roku 1926. Leč potom nemohl žal. úřad st-li předepsati podle § 151 odst. 8 plat. zák. k náhradě přeplatky, neboť podle této normy lze požadovati vrácení neprávem vyplacených částek jen tehdy, byl-li výměr o služebních příjmech z moci úřední zrušen proto, že úřad vycházel z nesprávné skutkové podstaty, tedy jen při omylu skutkovém, nikoli však při omylu právním.

Č. 9292.

Stavební právo. — Horní právo: O ochraně zájmů hornických v řízení o povolení stavby na povrchu podle stav. řádu.

(Nález ze dne 27. května 1931 č. 8288.)